

Og for gamle produktionsbygninger er en relevant udnyttelse ligeledes en væsentlig beskyttelse.

Så har jeg en række konkrete kommentarer til lovforslag nr. L 166, forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og lov om planlægning:

Det Konservative Folkeparti kan tilslutte sig, at de 100 år ændres til 50 år, for det er jo realiteten i dag.

Det Konservative Folkeparti kan også tilslutte sig forslaget om, at det skal gøres lettere at ophæve en fredning, for umiddelbart synes udformningen af § 34 at sikre, at der ikke hermed åbnes for, at man kan få en nedrivningstilladelse, blot man ikke vedligeholder en bygning. Det må aldrig kunne betale sig at svigte ansvaret for de væsentlige elementer i vor kultur.

Derimod virker den ordning, som foreslås med hensyn til nedrivning af bygninger, nok noget bureaukratisk. Og kunne regeringen komme med en række klare muligheder for at genbruge bygninger i det åbne land, ville det være et godt sødemiddel, for disse bygninger repræsenterer ikke helt ubetydelige værdier.

Men Det Konservative Folkepartis skepsis er betydelig over for, at man vil fremme oprettelse af en landsdækkende forening på området, for det første, to danskere gør, når de er utilfredse eller ønsker noget nyt, er jo selv at danne en forening, og det var i de tidligere kommunistiske lande i Østeuropa, at staten dannede foreninger. Desuden skal man være opmærksom på, at der allerede er en række foreninger, der virker på dette område. Der er således ingen mening i at fare hurtigt frem her.

Det Konservative Folkeparti er også meget tøvende over for forslaget om at nedlægge Statens Bygningsfredningsfond, og de mange henvendelser udefra gør, at vi må drøfte det meget indgående i udvalget.

Frygten skyldes nok, at man på den måde knæsætter nogle enkelte personers faglige synspunkter så meget, at det vil kunne give problemer for ejere, benyttere og kommuner med andre faglige holdninger.

Det Konservative Folkeparti frygter også, at det er et smukt skjult spareforslag, der er lagt klar her, men ministeren kan forhåbentlig tilbagevise denne skumle anelse.

Og som ministeren påpeger i fremsættelsen, bør en styrkelse af det gode håndværk gennem

en central placering af Raadvads-Centeret indgå i udvalgsbehandlingen.

Om lovforslag nr. L 167, forslag til lov om regionale faglige kulturmiljøråd, vil jeg sige, at det ikke virker som et forslag, der er det helt store behov for. Man vil jo kunne gøre det samme uden at vedtage den lov, således som det allerede er sket på Fyn, og vi skal passe på ikke at fylde vore lovsamlinger med ting, som folk faktisk allerede må, for vi skal jo ikke konkurrere med tilbudskatalogerne.

Derudover noterer vi, at det kommer til at koste 1½ mio. kr. og et halvt årsværk i ministeriet, og vi må have undersøgt, om vi kan få mere og bedre bygningsbevaring på en anden måde for de samme penge.

Umiddelbart undrer det også, at Byfo ikke skal udpege en repræsentant, når så mange andre skal. Og rådets rådgivningsområde synes at være noget løst. Når midlerne er så sparsomme, skal man nok passe på ikke at smøre alt for tyndt på en masse steder.

Ministeren gør det frivilligt at nedsætte rådene, og det finder vi tiltalende. Men ministeren bedes oplyse, hvorfor han er endt med regionale råd. Kan færre råd ikke gøre et lige så godt stykke arbejde?

Enhedslistens beslutningsforslag kan Det Konservative Folkeparti ikke tiltræde, for fjernelsen af de skattemæssige fordele er der bestemt ikke behov for, og pligten til at nedsætte en række råd er Det Konservative Folkeparti imod, og ideen om lokale folkeafstemninger om private bygninger er ligeledes blandt de uspiselige elementer.

Sammenfattende vil jeg sige tak til ministeren for udspillet og tak, fordi det er koordineret med boligministeren.

Det Konservative Folkeparti er indstillet på en positiv forhandling om lovforslagene, og hvis vi kan få en række forbedringer med, vil vi kunne stemme for dem ved tredjebehandlingen.

Anni Svanholt (SF):

SF har altid været meget optaget af at sikre de kulturhistoriske værdier, herunder de bevaringsværdige og fredningsværdige bygninger, og det var netop baggrunden for, at SF tog initiativ til en forespørgselsdebat i 1986.

Det er længe siden, men i forbindelse med den debat lykkedes det SF at få vedtaget en dagsorden med et bredt flertal, men da dagsordenen skulle virkeliggøres, svigtede de politiske partier, idet den daværende miljøminister, Chri-